

Az Ige körül

„Amikor kihozták az Úr házában összegyűlt pénzt, megtalálta Hilkijjá főpap azt a törvénykönyvet, amelyet az Úr adott Mózes által. Ekkor megszólalt Hilkijjá, és ezt mondta Sáfán kancellárnak: Ezt a törvénykönyvet találtam az Úr házában! És odaadta Hilkijjá a könyvet Sáfánnak. Sáfán pedig elvitte a könyvet a királyhoz, és jelentést tett a dolgról a királynak. Ezt mondta: Elvégezték a te szolgálid mindazt, amit rájuk bízta. Összeszedték az Úr házában található pénzt, és odaadták a felügyelőknek meg a munkásoknak. Jelentette Sáfán kancellár a királynak azt is, hogy Hilkijjá főpap egy könyvet adott át neki, és felolvasott belőle Sáfán a királynak. Amikor a király meghallotta a törvény igéit, megszagatta a ruháját.”

(2Krón 34,14-19)

Az újra felfedezett Biblia

A gyerekhéten nem volt szó konkrétan erről a történetről, de a témájához, a reformációhoz nagyon is kötődik, sőt, a leginkább ez beszél róla. Arról van benne szó, hogy a Kr. e. 7. században egy fiatal király, Jósiás felújítja a jeruzsálemi templomot. Tudjuk, hogy azért volt erre szükség, mert a korábbi királyok elhanyagolták, nem foglalkoztak Istennel. Elképzelhetjük, hogy nézett ki: pókok szőtték be és denevérek laktak benne, lógtak az ajtóiban és a berendezéseit belepte a por. A felújítási munkálatok közben megtalálják a Törvénykönyvet, tehát a Biblia addig leírt könyvtekerceit. Nem nagyon hiányozhatott senkinek! Azt sem tudták mi az. Vitték a királyhoz, hogy „Nézd már, mit találtunk!”.

Amikor a király meghallja a Törvény Igéit, megszagatja ruháját. Olyan volt a Törvénnyel találkozása, mint amikor Bujtor István személyesen találkozott az általa

sokat szinkronizált Bud Spencerrel. Ahogy ő mondta egy Rejtő Jenő-féle hasonlattal: Bud megveregette a vállam, fölsegített a földről, majd leporolta a hátam. Jósiás meghallja Isten szavait, amely porba dönti, gyászba fordítja, bűnbánatot tart, mert rájön, hogy mennyire elhajlottak Isten útjától. Ezért rögtön kutatni kezdi azt, hogy mit jelent az Írás, mit kell tenni, hogyan kell változni. Ennek hatására megreformálja egész Izráel életét, szent ünnepeket tartanak és megújítják az Úrral kötött több száz éves szövetséget, amit az izraeliták már rég elfelejtettek. Isten Igéje tehát nemcsak porba döntötte, hanem fölemelte és megváltoztatta őt is és egész országát. „Leporolták” a régi hitet, és ismét fogadalmat tettek Isten követésére.

A történelem ismétli önmagát. Az idén 500 éve annak, hogy Luther Márton – Jósiáshoz hasonlóan, csak 2100 évvel később – újra fölfedezte a Bibliát. A Bibliát, amit régen elfelejtettek vagy éppen meg sem ismerhettek emberek. A kegyelmes Istent kereste, és a Római levélben meg is találta. Majd azt is meglátta, hogy az akkori egyháznak semmi köze az Igéhez. Az Igéhez, amely porba döntötte őt is, bűnbánatra indította, majd pedig fölemelte olyan magasra, hogy az egyháztörténelem egyik legragyogóbb csillagává lett. És megreformálta az egyházat, visszavezette Isten útjára.

Ezért vagyunk ma mi is itt. Ezen a héten arról tanultunk, hogy mit talált Luther Márton és a későbbi reformátorok (pl. Kálvin János) az újra megtalált Bibliában. Hogy milyen módon ad Isten örök életet az ember számára.

Sola Scriptura – egyedül a Szentírásban találhatjuk meg oda az utat. Nem a hagyományokban vagy más szent iratokban.

Sola fide – csak hit által, más módon nem ragadható meg, nem bizonyítható, és nem megvásárolható.

Solus Christus – azaz, csakis Krisztus által. Nem elég hinni Istenben, azt is hinni kell, hogy Krisztus meghalt a bűneinkért, de elég egyedül az Ő áldozata.

Sola gratia – egyedül kegyelemből, semmit nem tudunk érte tenni, csak elfogadni Isten ajándékát.

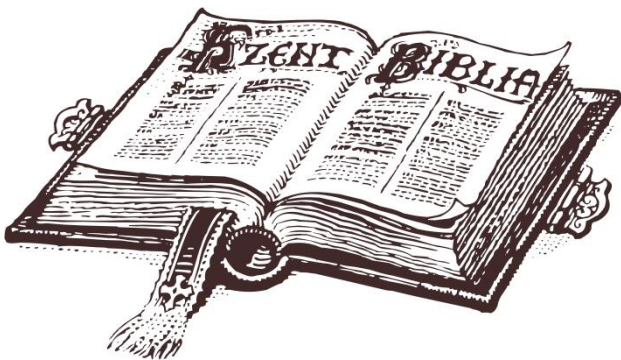
Azért nyomorúságos a világ, mert letért erről az útról! Nem a Szentírás alapján tájékozódik, hanem horoszkópok, árfolyamgrafikonok, hazugságokat hirdető internetes oldalak alapján. Nem elégszik meg a hittel, hanem mindenáron emberi ésszel akarja felfogni, bizonyítani azt, amit emberileg nem lehet. Nem Krisztus által akar eljutni az öröklétbe, nem általa akar boldogulni, hanem anyagiak által, vagy távol-keleti misztikus vallásokat követ, vagy éppen összegyúr magának egy szimpatikus vallást, amelyhez nem kell megváltoznia. És nem elég a kegyelem, teljesíteni akar, hozzá akar tenni, be akarja bizonyítani a saját jóságát.

Ha 500 éve Luther és a reformátorok ezt fölfedezték ezt, akkor miért mondom ugyanezeket a problémákat? Azért, mert a Biblia ma is elveszett. Nem tudom megmondani, hány fordításban létezik, de azt sem, hogy hány család polcán porosodik. És hány család küzd a boldogulással, próbál más utakat járni, miközben a

megoldás ott van karnyújtásnyira. Aztán eltévednek az életben, mint néhányan a labirintusban a kiránduláson.

A gyerekeknek megtanítottuk, hogy mire is jó a Szentírás? „A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre.” (2Tim 3,16) A

Szentírás hasznos. Nem valami avít irodalmi emlék, aminek nincs gyakorlati haszna, hanem nagyon is működőképes, gyakorlatias – furcsát mondom: modern! Ma is az EGYETLEN, amely utat mutat a boldog élet, az örök élet felé. Az egyetlen, amiből

Krisztust, és rajta keresztül Istent megismerheted olyannak, amilyen Ő valójában: kegyelmes, aki vár téged még mindig haza, hogy Vele élj! Aki nem rója fel a hibáidat, hanem kijavítja, jóvá teszi, elszenvedi helyetted a büntetést.

Reméljük, az az imádságunk, hogy sok gyerek felfedezhette így újra a Bibliát. De az ismereten túl spiritualitást is szerettünk volna tanítani nekik. Minden nap imaközösséget gyakoroltunk. Tartottunk bűnbánatot, kértünk és hálát adtunk, de közbenjártunk. A közbenjárás szívszorongató tapasztalata, hogy el sem tudjátok képzelni, hány gyerek szeretné, hogy a szülei is higgyenek!

De pontosan így lehettek ti, gyermekek is reformátorok! Ha megtaláltátok a kegyelmes Istent (és reméljük, hogy igen), akkor engedjétek, hogy megváltoztasson titeket, azután pedig rajtatok keresztül a környezeteteket: szülőket, rokonokat, barátokat!

Jósiás templom-felújítás közben találta meg a Szentírást. Mi az idén templom-építés közben beszéltünk erről. Miközben táboroztunk, szemközt zajlott a templomunk építése. De hiába újították föl a jeruzsálemi templomot addig, amíg nem Isten Igéje volt életük alapja. És hiába építünk templomot, ha nem Isten Igéje, a Biblia az, ami meghatározza életünket.

Gyerekek! Ha a nagymamát, a szülőket rá tudtátok venni arra, hogy a kiránduláson a kalandparki függőhídon átmenjenek, akkor a bibliaolvasásra rávenni nem lehet ekkora feladat! Reformáljátok meg a környezeteteket, imádkozzatok továbbra is szeretteitekért, hogy ezt az épülő templomot egy bibliaolvasó, Isten Igéjét kereső, az alapján élni próbáló gyülekezet tölthesse meg!

Lénárt Tibor

(Elhangzott igehirdetés a gyerekhét záró istentiszteletén, 2017. július 2-án)

SOLA SCRIPTURA

Egyedül a Szentírás

Az Isten igéje elengedhetetlen feltétel, mint a test számára a kenyér. Az Úri imádságban is így kérjük, hogy a „mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma”. Az életben többször beszélünk arról, hogy a kiegyensúlyozott élethez szükséges biológiai szempontból a rendszeresség, a rendszeres táplálkozás. Ehhez hasonló az Isten igéjével való élés. Ahogy a kenyér a biológiai élethez nélkülözhetetlen, éppúgy számunkra is nélkülözhetetlen a mindennapi kapcsolat Istennel, az Ő igéjével való élés. Ha nem táplálkozunk Isten igéjével, akkor nem is találjuk meg a helyes megoldásokat az életünkben.

Ha a hangsúlyt a SOLA jelentésére tesszük, ami azt jelenti: EGYEDÜL, akkor ezt a személyes hitünk szempontjából tudjuk igazán megragadni és értékelni. Valami különleges biztonságot jelent, egyfajta felszabadultságot, hogy a teljes életünk megoldására nézve nincsen másra szükség. Ami az életünk számára alapvetően fontos a teljes élet tekintetében, az az Isten igéjének felismerése.

Az „Egyedül a Szentírás” a reformáció korszakában egy nagyon fontos üzenetet hordozott jelmondatképpen, ami így szól: Minden számít, ami a Szentírással összeegyeztethető, és semmi nem számít, ami nem onnan vezethető le. Amikor hallgatjuk, felismerjük és befogadjuk Isten igéjét, akkor biztonságot és bizonyosságot ad afelől, hogy az életünk jó kezekben van. Megéri szívünket, fülünket, értelmünket, munkálkodik bennünk Isten beszéde. Azonban nem úgy kell befogadnunk és meghallanunk, ahogyan ember szól hozzánk, hanem a hitünk által, miszerint igaznak fogadjuk el, hogy Isten beszéde szól hozzánk a Biblián vagy az igehirdetésen keresztül. Keressük meg ezt a lelki táplálékot, az Isten Szent Igéjét, ami által életünket szeretné formálni, vezetni és mindennap táplálni!

A Szentírás mindenre megtanít minket. Egyrészt a hitre, másrészt pedig az Istennek tetsző élet helyes alakítására. Nem elég csak meghallgatni egy igehirdetést és utána azzal elmenni: "Milyen csodálatos üzenet!" A döntő az, hogy hazatérés után azt mondjuk: "amit ma hallottam, azt most cselekedetre váltom". A kérdés az, hogy készek vagyunk-e elfogadni, hogy Isten személyesen hozzánk akar szólni? Akarunk-e engedelmeskedni annak, amit nekem mond? Az Úr szeretettel kérdezi mindnyájunktól: "Miért mondjátok nekem: Uram, Uram!, ha nem teszitek azt, amit mondok?" Amikor a Bibliánkat a kezünkbe vesszük, legyen bennünk az az elhatározás, hogy megcselekedjük azt, amit mond nekünk az Úr, még ha senki sem tesz is úgy. Isten olyan embereket keres, akik tisztelik az Ő igéjét (1.: Ézs 66,2). Legyen Isten igéje életünk része, hogy alakítsa beszédünket, cselekedeteinket, bárhol vagyunk is.

Gáspár József

„Legyél te is reformátor!” monorierdői református gyerektábor A résztvevők beszámolója

Kissé izgatottan vártam június utolsó hetét, hiszen nagy feladattal bízott meg az Úr (Lénárt Tibor lelkipásztor közvetítésében), mégpedig azzal, hogy vegyek részt a napközis tábor szolgálataiban. Örömmel vállaltam, ám mégis volt bennem egy kis félsz, mert nem ismertem a gyerekeket így nem tudhattam, hogy mennyire fogadnak majd el. Félelmem alaptalan volt, mert a gyerekek nyitottak és kíváncsiak voltak.

Hétfőn, az etióp kincstárnok történetén keresztül (Apostolok cselekedetei 8:26-40) megtanulhattuk, hogy Isten a Biblia által jelenti ki magát és mutatja meg nekünk az Ő országába vezető utat. Sola Scriptura – egyedül a Szentírás!

A keddi történetünkben, a kapernaumi századosnak Jézusba vetett erős hite bontakozott ki (Lukács 7:1-10), amely arra tanított meg bennünket, hogy nekünk is hinnünk kell az Ő hatalmában, erejében és megváltásában. Csak hit által lehet üdvösségünk. Sola Fide – egyedül hit által! Szerdán, a kirándulás nagy élmény volt minden gyerek

s számára, de bízom benne, hogy Jézus megdicsőülésének története (Máté 17:1-13; Márk 9:2-13; Lukács 9:28-36) minden gyermeki szívben elhintett és ott a Kékestetőn, a nagy fa árnyékában ülve, megértették a reformáció egyik legalapvetőbb hittételét, miszerint egyedül benne és általa nyerhetünk bűnbocsánatot és örökéletet. Solus Christus – Egyedül Krisztus! A tékozló fiú története (Lukács 15:11-24), amelyet a csütörtöki napon boncolgattunk, nagyon sok üzenetet hordozott. Láttuk az atya kegyességét, aki visszafogadta fiát és gazdagon megajándékozta azt és felismertük, hogy Isten is ilyen kegyelmes hozzánk. Vár arra, hogy visszatérjünk Hozzá és Ő megbocsáthasson, megkegyelmezhesen. Sola Gratia – Egyedül

kegyelemből! Az utolsó napon, egy csodás gyógyulás történetéről hallhatunk (ApCsel. 14:1-20). Pál lisztrai evangelizációja során meggyógyít egy születésétől fogva sánta embert, ám mikor a tömeg őt istennek gondolja, megszaggatja ruháit és megmagyarázza nekik, hogy egyedül az élő Istené a dicsőség! Soli Deo Gloria!

Csodás hét volt és hiszem, hogy a gyerekek jól érezték magukat. Nagyon megható volt hallani bizonyásaikat és jó volt velük énekelni minden nap. Boldogan dicsérték az Urat! Így vált bizonyossá ez az ige: „gyerekek és csecsemők szája által szereztél dicsőséget” (Máté 21:16). Soli Deo Gloria!

Várdai Enikő

Az elmúlt évekhez hasonlóan 2017-ben is lehetősége volt gyermekeinknek eltölteni egy hetet a Monorierdői Református Gyülekezet szervezésében megtartott, Gyerekhét nevet viselő táborban. Lénárt Tibor tiszteletes és segítői lelkes szervező munkájának köszönhetően az iskola épületének néhány terme erre az időre ismét megtelt gyermekekkel.

Egy hét lehet sok idő és ugyanakkor kevés is. Attól függően, hogy milyen élményekkel és benyomásokkal találkozunk ez idő alatt! Az idei gyerekhét Rebeka lányom szerint rövid időnek bizonyult. Ez magáért beszél! Soraimat

úgy írom, hogy két teljes napot sikerült a résztvevőkkel együtt töltenem, így személyes tapasztalat alapján is megerősíthetem lánykám kijelentését.

Sokat lehetne írni erről a pár napról. Ennek ellenére igyekszem röviden,

lényegre törően átadni a tartalmat és a hangulatot, ami nem csak a gyerekeket, hanem a jelen lévő felnőtteket is egyaránt magával ragadta.

Szinte minden korosztály képviselve volt a hét folyamán. Résztvevő gyermekként, vagy az Úrnak felajánlott szolgálatát teljesítő felnőttként. A gyerekek 4 csoportra bontva (korosztálynak megfelelően) a napi hittan órák keretében oktatójukkal Bibliai történeteken keresztül, tematikusan felépítve, olyan szellemi és lelki kirándulásokat tettek, ahol az Úr Istenbe vetett hitük újra és újra megerősítésre került. Együtt gondolkodtak és tárták fel, legtöbbször a hétköznapiakban fel sem sejlő kérdésekre a válaszokat. Arról kaptak tanulságot, hogy a mi Urunk az egyetlen, aki megbocsájthat, és ha kell, úgy szeret minket, mint szülő az akár tékozló gyermekét. Természetesen a hét ezen a gondolon túl, még sok tartalmat hordozott magában, de mi otthon erről beszélgettünk a legtöbbet a nap végén haza érkező gyermekecskékkel.

Reggeltől délutánig nem csak a csoportokban zajlott munkára, hanem reggelente és délután közös játékokra, sportra, illetve reggeli után közös éneklésre, a délutáni időszakban, pedig kézműves foglalkozásokra is jutott idő. A hét közepén, szerdán, Kékestetőn járt a népes kis csapat. Megnézhettük a tévétoronyból elénk táruló csodálatos panorámát! A kirándulás legmeghittebb pillanata az volt, amikor gyerekek és felnőttek, a városok zajától és szinte minden más külső zavaró tényezőtől eltávolodva, egy csodálatos természetes környezetben hallgathattuk meg Lénárt Tibor tiszteletestől az erre a napra szánt ígét. A nap további részében az Oxigén Adrenalin Kalandparkban felejthetetlen élményekkel gazdagodtunk!!! Itt jegyzem meg, hogy a függőhídon történő átkeléshez mindannyiunk együttes hitére és bátorságára szükség volt, így mindenkinek sikerült is az átkelés!

A hét minden napján eredményes és érezhető volt a hitoktatók áldozatos munkája és az Úrtól kapott türelme, ezúton is hálásan köszönjük mindanyujuknak! Sok felajánlás is érkezett, ami egy közel 60 gyermeket felölelő rendezvényen sokat jelent. Köszönet érte a felajánlóknak! A mindennapok szervezettségének fenntartásában a gyülekezet ifis tagjai segítettek, az Úr Istennek így tett

szolgáltatukkal is példát mutatva kisebb társaiknak. Állandó segítőként jelen lévő testvéreink is köszönetet érdemelnek, hiszen ahhoz, hogy gyermekeink nyitott szívvel és lélekkel az igei mondanivaló befogadására készen álljanak, fontos volt, hogy a környezet, ami körül veszi őket nyugodt és rendezett legyen. Ebben tett szolgáltatukat köszönjük!

Egy gyülekezet életében gyermekeink tisztán látása, hitben történő nevelődése nagyon meghatározó. Ezen a héten minden együtt eltöltött perc annak a bizonyítéka volt, hogy az Úr kegyelméből a közösségünk gyermekei a hitük által megerősödtek és ezt a hitet igyekeznek családjuk körében is megbecsülni, fontossá tenni. Vasárnap az istentisztelet keretében torokszorítóan megható volt, ahogy a megjelent gyerekek minden igyekezetükkel a hét folyamán tanult énekeket a szülőkkel, nagyszülőkkel együtt a mi Urunk dicséretére énekelték!

Madar-Nemes Edina

Egyháztörténeti mérföldkő

Örömmel értesítünk mindenkit arról, hogy 2017. június 19-én Monorierdő életében egyháztörténeti mérföldkőhöz érkeztünk. **Nagykőrösön a Délpesti Református Egyházmegeye Közgyűlése 12:15-kor egyhangú szavazással, 2018. január 1-i hatállyal megalakította a Monorierdői Református Missziói Egyházközséget.**

A „missziói egyházközség” minőség azt jelzi, hogy gyülekezetünk még nem képes anyagilag önálló lenni, szükséges a külső támogatás, amelyet a Dunamelléki Református Egyházkerület továbbra is biztosít. Egészen addig, amíg majd önfenntartóvá válik az egyházközség és egyedül is képes lesz fönntartani a lelkeszi állását és működési költségeit is képes lesz kigazdálkodni.

Hosszú évtizedek missziói munkájának eredménye ez a nap. Isten ezeken az évtizedeken keresztül küldött és használt lelkipásztorokat, presbitereket, egyszerű, élő hitű embereket arra, hogy Krisztus evangéliumát hirdetve, annak ereje által létrejöhessen egy református gyülekezet. Nem emberi szándék, hanem Isten terve és akarata hozta el ezt a napot. Éppen ezért Neki, a Teremtő és Megváltó Úrnak legyünk hálásak azért, hogy részesei lehetünk ennek a csodának! És nem túlzás csodáról beszélni, hiszen ma az egyház kiürüléséről, létszámának csökkenéséről, az elvilágiasodásról

sokkal többet hallunk. Egyáltalán nem természetes tehát, sőt, a trenddel ellentétes, amikor valahol – mint Monorierdőn – növekszik az egyház tagjainak száma. Isten egykor a semmiből teremtett mindent. Ma is képes ugyanezt megtenni, csak más formában: gyülekezetet formál ott, ahol emberileg semmi esély nem lenne rá. Álljon hát itt Neve dicsőségére a 111. zsoltár:

„Dicsérjétek az URat! Hálát adok az ÚRnak teljes szívből a becsületes emberek körében és közösségében. Nagyok az ÚR tettei, kikutathatják, akiknek csak kedvük telik benne. Munkája fenséges és ékes, igazsága örökre megmarad. Emlékezetessé tette csodáit, kegyelmes és irgalmas az ÚR. Eledelt adott az istenfélőknek, örökké emlékezik szövetségére. Hatalmas tetteit kijelentette népének, nekik adta a pogányok birtokát. Kezének munkái igazak és jogosak, rendelkezései maradandóak, rendíthetetlenek mindörökké, igazán és helyesen vannak megalkotva. Gondoskodott népe megváltásáról, örökre elrendelte szövetségét, szent és félelmes az ő neve. A bölcsesség kezdete az ÚR félelme. A józan eszűek mind eszerint élnek. Az ő dicsérete örökre megmarad.”

Lénárt Tibor

Presbiterválasztás

Az idén – ahogyan arról már korábban is tájékoztatást adtunk – a Magyarországi Református Egyház minden gyülekezetében presbiterválasztást tart. Ennek keretében a mi gyülekezetünk választói névjegyzékének tagjai is megválasztják a presbitereket (gyülekezetünk elöljáróit), ill. gondnokát (azt, aki a lelkipásztorral közösen vezeti a gyülekezetet). Az alábbiakban egy összegzést szeretnénk adni arról, hogy a választás milyen sorrendben zajlik majd le és kik is vehetnek részt rajta.

Választói névjegyzék tagja: az, aki az éves egyházfenntartói járulékot befizető református gyülekezeti tagunk. Választói joga van, és ő is jelölhető presbiteri tisztségre. (Aki az idén fizetett először és most került névsorba, még nem választó tag, tehát idén még nem választhat és nem választható.)

Választási bizottság: Gyülekezetünk jelenlegi presbitériuma két tagot bízott meg azzal, hogy a jelölési és választási procedúrát lebonyolítsa: Antal Elvirát és Hosszú Editet. Ők a lelkipásztorral közösen egy háromtagú jelölő/választási bizottságot alkotnak. Feladatuk, hogy a jelöltekről a

gyülekezet körében érdeklődjenek és javaslatot tegyenek a jelöltek személyére. A választásnál a szavazatszámllálást is ők végzik.

Egyházközségi közgyűlés: A presbiterválasztás alkalmá, amikor is a vasárnapi istentisztelet után a jelenlévő választói joggal rendelkező tagok titkos szavazással voksolnak a 8 presbiteri helyre és a gondnok személyére.

A választás időrendje:

- Augusztus 13.: a választás menetének szöszékről való ismertetése.
- Szeptember 10.: a jelöltlista véglegesítése
- Szeptember 24.: A presbiterjelöltek névsorának ismertetése, választási közgyűlés hirdetése
- Október 1.: Presbiterjelöltek bemutatása a gyülekezetnek
- **Október 8.: Egyházközségi közgyűlés**

Kérjük imádságban a jelöltek neveit és Isten adjon bölcsességet, hogy az Ő akaratának megfelelően folytathassuk le a választást!

Templomot építünk

„Tudtára adjuk a királynak, hogy elmentünk Júda tartományába, a nagy Isten házához. Azt most kőtömbökből építik, és a falakra gerendákat helyeznek. Ezt a munkát gondosan végzik, és sikeresen folytatják.” (Ezsdrás 5,8)

A jeruzsálemi templom újjáépítését a Kr.e. 6. században mindenki láthatta és csodálkozva nézhette. A Dárius királynak küldött jelentésből származik a fenti idézet, amelyben megállapítják, hogy milyen sikeresen zajlik az építkezés. Ez akár a mi templomépítésünkre is vonatkozhatna. Min-

denki láthatja, aki arra jár, hogy mennyire előrehaladtak a munkálatok: immár cserép borítja a tetőt, belül pedig a glettelés, festés, burkolás, gépészeti munkák zajlanak. Hetek kérdése csupán, hogy mikor tarthatjuk ott az első istentiszteletünket, mikor csendülhet föl a közös zsoltár a nem is olyan régen még csak vágyálmot jelentő falak között. A felépülő gyülekezeti házunkat azonban be is kell rendezni, és ehhez szükséges a Testvérek

támogatása, adakozókészsége. Kaptunk ugyan székeket a Dunaharaszti Gyülekezettől, padokat az Újszászi Gyülekezettől, amelyekkel a gyülekezeti termet be tudjuk rendezni. Ezeket ezúton is köszönjük szépen! Azonban a gyülekezeti teakonyha, a lelkési hivatal, a parókia konyhájának bútoraihoz, berendezéseihez kell

még a támogató jókedv. Ezért kérünk mindenkit szeretettel, hogy lehetőségeihez mérten akár anyagilag, akár tárgyi felajánlásokkal segítse lelki otthonunk berendezését! Minden eddig érkezett és ez utáni felajánlást is köszönünk szépen, és az Úr áldását kívánjuk az adakozók életére!

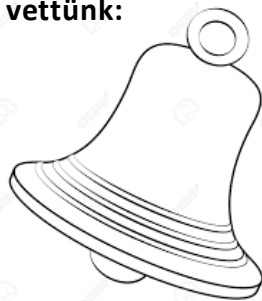
Isten előtt a gyülekezetben

Isten vigasztaló üzenetét hirdetve végső búcsút vettünk:

- Június 20-án a 80 esztendőös Bár Ferencről **Isten adjon vigasztalást a gyászolók szívébe!**

Isten áldását kérték házassági szövetségükre:

- Június 17-én Nagy László és Gáspár Cintia

A keresztség sákramentumában részesült:

- Május 21-én Kuti Dávid és Gura Boglárka gyermeke: Olivér
- Május 28-án Tuzson János és Zsidó Rozália gyermeke: Abigél
- Június 5-én Holecz József és Nádházi Beatrix gyermeke: Hanna
- Július 16-án Udvari István és Kövesligeti Marianna gyermeke: Zsombor

Pünkösöd ünnepén konfirmációi fogadalmat tett és áldásban részesült:

- Juhász Zsóka
- Lénárt Éva Nikolett
- Lukács Noémi
- Turcsik Patrik Viktor

Isten adjon erőt a fogadalmak megtartásához!

ÉRTESÍTÉS

A nyári időszakban a polgármesteri hivatalban lévő ideiglenes lelkési hivatalban a hivatali órák szünetelnek. A lelkipásztor telefonon egyeztetett időben és helyen elérhető.

RefErdő

A Monorierdői Református Gyülekezet időszaki lapja

Kiadja a Monor-Kistemplomi Református Egyházközség Presbitériuma

Szerkesztő: Lénárt Tibor lelkipásztor

Állandó munkatárs: Gáspár József

Tel.: 06 30 994-2539; E-mail: monorierdo@reformatus.hu

www.monorierdo.reformatus.hu